

[Indenrigsministeren]

påtaget sig opgaven i god ro og orden og har besluttet, at lige præcis i en bestemt lille by vil det være en god idé at opføre en flygtningelandsby, mens det f.eks. kan være en god idé at etablere et asylcenter i en eksisterende bygning et andet sted. Derfor tror jeg ikke, der er ret mange, som deltager i dette arbejde, der rigtig kan identificere sig med det vrængbillede, som hr. Helge Adam Møller forsøger at tegne af kommunernes helhjertede medspil i denne opgave.

Med hensyn til planlægningsproceduren ved etableringen af de fremtidige indkvarteringspladser kom der endnu en forkert påstand fra hr. Helge Adam Møller, som sagde, at planlægningen også var sket på tværs af Kommunernes Landsforening. Derfor vil jeg godt understrege, at planlægningen har været drøftet med Kommunernes Landsforening, og at disse drøftelser bl.a. resulterede i, at kommuneforeningerne i tre amter – Ringkøbing, Roskilde og Ribe – har fået udsat svarfristen til den 1. maj. De øvrige kommuneforeninger har kunnet overholde den oprindelige svarfrist, som var den 28. februar.

Kommunernes Landsforening har i februar opfordret kommuneforeningerne til at etablere frivillige regionale aftaler mellem kommunerne om fordelingen af asylansøgere og flygtninge, og det ligger fuldstændig på linje med og i fortsættelse af den henvendelse, som vi foretog fra Indenrigsministeriet.

Og hvad så med reaktionerne? Ja, når vi ser på de svar, der er kommet indtil nu, så har der, som jeg sagde tidligere, først og fremmest været en positiv reaktion: Indenrigsministeriet har modtaget svar fra 75 af de 84 kommuner, og de 71 har enten svaret positivt ved at pege på egnede ejendomme eller arealer eller ved at udtrykke samarbejdsvilje, hvis det skulle blive nødvendigt at placere et flygtningecenter i det pågældende lokalområde.

Se, det er sådan, folk ude omkring i landet vælger at reagere på den dybt ulykkelige situation, der er opstået på baggrund af konflikten i det tidligere Jugoslavien – og ikke med vrangvilje, modstand og tillukkethed, sådan som det bliver præsenteret ifølge hr. Helge Adam Møllers verdensbillede.

Derfor er der al mulig grund til at glæde sig over, at Danmark – borgerne, Folketinget og borgmestrene og kommunalbestyrelsesmed-

lemmerne rundt omkring – ikke blot har vendt ryggen til denne opgave, men faktisk er gået ind i den vel vidende, at den kræver en debat i lokalsamfundet, men at den også er noget, som man ikke bare kan smyge af sig med henvisning til, at det ikke rigtig vedkommer én.

Om henvendelsen om de 14.000 pladser skal jeg i øvrigt blot sige: Vi håber og tror også, at der ikke bliver behov for så mange pladser; men det, vi gør, er, at vi skaber et planlægningsberedskab, der betyder, at hvis der bliver brug for dem, kan de oprettes i god ro og orden, velplanlagt, rimeligt og i dialog med befolkningen.

Det vil sige, at det, som denne regering har foretaget – og det erkender jeg klart – er et opgør med den hoppen fra tue til tue-politik, som den tidligere regering havde på flygtningeområdet, og jeg mener også, at man kan se en klar forskel i befolkningens medspil, når det er noget, der sker så velplanlagt, som det nu engang kan ske, når det drejer sig om et område som flygtninge, hvis ankomst man ikke umiddelbart kan planlægge eller forudsige.

Jeg ved ikke rigtig, om det nu er tidspunktet til at gå ind i en debat om de midlertidige opholdstilladelser. Jeg skal om dem blot sige her i første omgang, at også her synes jeg Det Konservative Folkepartis hukommelse svigter lidt.

For hvad er sandheden om dem? Den er, at regeringen i den redegørelse, som bliver forelagt for Folketinget den 10. maj, har tænkt sig at foreslå, at man i al beskedenhed holder sig til den lovgivning, som den konservative justitsminister i sin tid samlede flertal for i Folketinget.

Og hvad gik den ud på? Ja, den gik ud på, at efterhånden som de 2-årige opholdstilladelser udløb, skulle sagerne overføres til asylsagsbehandling. Og det eneste, regeringen anbefaler, er, at vi holder os til den lovgivning, som den tidligere regering fik gennemført i Folketinget.

Hvad er det så, der skulle være så specielt diktatorisk ved det? Der er end ikke fremsat noget forslag om det fra vores side, og det skal der heller ikke, for det er ikke os, der vil ændre lovgivningen; det er tilsyneladende Det Konservative Folkeparti, som har tænkt sig at løbe fra den lov, den aftale og de grundforudsætninger, som der blev tilvejebragt enighed om i Folketinget for halvandet år siden, nemlig om, at to år nok var en langvarig, men dog forsvar-